

terne, at man er i Stand til at fiske, saa viser det sig, at den største Del af Østerterne der ikke udvilde sig til at blive cirkelrunde, men til at blive lange og smalle og som oftest med et stort Indhat paa Midten. Det er dette, der gør, at disse Østers kunne gaa igennem en cirkelrund Ring, og det kunde de ikke en Gang, dersom de bleve maalte paa rette Maade, thi naar der staar i Bestemmelsen, at en Østers skal være 3 Tommer paa langs og 3 Tommer paa tværs, saa vil det vise sig, at om Længden behøver man slet ikke at tale, for disse Østers vise sig næsten altid at være 4—6 Tommer i Længden, saa at de ganske vist ere tilstrækkelige lange, og dersom man ogsaa traf dem lige paa tværs igennem Ringen, saa vilde de ogsaa umuligt kunne gaa igennem. Men saaledes bærer man sig ikke ad; nej man lader den ene Ende af Østeren gaa igennem Ringen til Indhattet, der holder man saa Ringens ene Side fast, medens man drejer Ringens anden Side om Østersens indre Ende. Paa den Maade foregaar det, og paa den Maade kan der naturligvis let fremkomme Undermaals-Østers; men jeg gad vide, om det er Regeringens Mening, at det skal ske paa den Maade. Jeg skal indrømme, at fra Kontrollens Side er der intet andet at gøre; thi den har Ordre til at fiske enhver Østers, der paa nogen som helst Maade kan gaa igennem Ringen. Derfor trække de altsaa ikke Østeren igennem, men dreje den igennem, og derved faar man ganske store Østers, udmærkede Handelsvare, fiskeede. Nu kunde man jo sige: det er godt; lad dem saa komme ud igen og hagle paa ny; men det er galt, det kan den ikke, for Østeren hngler kun fra sit 1ste til sit 5te Aar. Man kunde nu spørge, om man da kan vide, hvor gammel en Østers er. Jo, enhver der er nogenlunde Østerskender, kan lige saa let se paa en Østers, hvor gammel den er, som man kan se paa Koenes Horn, hvor gammel Køen er, idet Østeren har bestemte Afstær for hvert Aar. Indtil Østeren er 5 Aar gammel, kan den altsaa hagle; men disse store Østers ere over 5 Aar gamle og altsaa ikke længere formeringsdygtige. De ere derimod en udmærket Handelsvare, og naar de atter blive udlagte af Kontrollen, saa risikerer man, at naar man om nogle Aar kommer igen for at tage dem op, saa ere kun de store sammenhængede Skaller tilbage. Hvad gør da nu Forpagterne med saadanne Østers, som de faa op i Skibet, men som vise sig, naar de maales med den mindre Ring, at være for smaa? Ja, de faste dem ud igen; men de forsaa at faste dem ud

paa den rette Maade, saa de komme til at ligge paa den rette Side, og det er altsaa det, som ikke bliver gjort fra Kontrollens Side. Her skal jeg kun sige, hvad jeg har hørt af mange Fiskere, som tidligere have bestaet sig, i forrige Forpagteres Dage, med Maalingen, at denne Maaling, der nu gaar for sig, har aldrig fundet Sted tidligere. Der som nu den højtærede Minister vil sige: Sa men det er jo dog kun saa Procent, der her vise sig at være Undermaals-Østers, saa vil jeg sige: Ja fra Kontrollens Side er det kun saa; for dersom Kontrollen finder for mange, saa saa Forpagterne jo Mulkt; men jeg har fra paalidelig Kilde faaet oplyst, at i sidste Aar er der optaget af Dykkere ca. 1,200,000 Østers i Tro til, at disse Østers vare Suldmaalinger — og disse Dykkere have et godt Syn for det og tage aldrig nogen op, som de paa Forhaand kunne se ere Undermaals-Østers, have altsaa ment, at disse 11—1,200,000 ganske sikkert vare større end nødvendigt; men de have ikke faaet Lov til at levere som Maals-Østers mere end knap $\frac{3}{4}$ Million. Heraf vil den højtærede Minister faa den Oplysning, at af de optagne Østers — som man altsaa fra saghyndig Side fra først af ansaa at være Suldmaals-Østers — have 2 Femtedele vist sig at være Undermaals, særlig paa Grund af denne stærke Form, men dog allermest paa Grund af det Indhat, som findes paa Midten af dem, hvorved Ringen kan drejes om dem.

Nu ved jeg ikke, hvad der kan gøres her, men jeg tror, at noget af det første, der burde ske, var, om den højtærede Minister vilde sende en praktisk Mand op at se paa dette Forhold, en Mand, som ligefrem kunde se, hvilke Østers der vare en god Handelsvare, og som med det samme kunde bestemme, om Maalet maatte kunde gøres mindre, eller om det maatte kunde overlades til Kontrollen at dømme en saadan Undermaals-Østers til at være en Maals-Østers, naar han ser — hvad han saa let som nogen kan se — at det er en god Handelsvare, men for gammel til videre Formering, og altsaa i Virkeligheden til Skade for ny Udlægning. Dersom altsaa vedkommende Forpagter virkelig havde faaet disse ca. 11—1,200,000 Østers paa Markedet i Stedet for, at de nu have maattet nøjes med $\frac{3}{4}$ Million, saa vilde det ikke, som nu, have været til Skade, haade for Staten, for Dykkerne, for Fiskerne og for Forpagterne; for de ere alle ligetillede her. Jeg vil derfor haabe, at den højtærede Minister virkelig vil gøre noget paa dette Omraade; og nu gaar jeg ud fra, at det slet ikke vil kunne nytte noget